

stand erklæret Distrikt kan den militære Myndighed, hvem der er tillagt overordentlig Befalingsmyndighed, nedlægge Forbud mod Afholdelse af Forsamlinger saavel under aaben Himmel som under Tag, underkaste de i Distriktet udkommende Blade og Tidsskrifter Censur, lade civile Personer, der begaar Forseelser, der kan skade Landets Forsvar, tiltale og dømme ved den militære Ret og efter den militære Straffelov, uanset om dennes Paragraffer er beregnet anvendt overfor Krigsmænd." Ministeren sendte dette Forslag til Generalauditøren, som erklærede, at man ikke kunde erklære denne Belejringstilstand ved kongelig Anordning, men man var nødt til at have en Lov, fordi visse Punkter i Bestemmelserne var stridende mod Grundloven, men han mente i øvrigt, at saaledes maatte det være: at civile Personer, der begik Handlinger, som man mente kunde skade Landets Forsvar, det vil sige, som Militæret mente kunde skade Landets Forsvar, skulde stilles for en Krigsret og dømmes efter de militære Straffelove. Man ser ikke af det foreliggende, at den højtærede Forsvarsminister har givet sin Tilslutning, men der findes heller ikke Skygge af Protest mod, hvad der blev foreslaaet, og hvis Ministeren havde ment, det var umuligt, vilde han ganske sikkert ikke have sendt det til Generalauditøren til Erklæring, men have afvist det som det Galimatias, det var. Men Ministeren tog Sagen alvorligt, lod den gaa videre og spurgte de forskellige Autoriteter om denne Sag, som altsaa ikke blev afvist af ham.

Men i de Lande, hvor de konservative Partier raadede, gennemførte man netop det, som saaledes blev planlagt, tilrettelagt herhjemme under Begivenhederne i 1912, da den nuværende Forsvarsminister ogsaa havde Ledelsen af Forsvarsministeriet. De tyske Socialdemokrater var derfor ude af Stand til at komme i Forbindelse med Socialdemokrater i de andre krigsførende Lande. Man gjorde sig alle mulige Anstrengelser for at opnaa en saadan Forbindelse; det lykkedes at komme i Forbindelse med Socialdemokratiet i Danmark, og man anmodede vort Partis Førstemand, Hr. Stauning, om at besørge Telegrammer til andre Lande for om muligt at faa Socialdemokraterne i de forskellige Lande bragt i Forbindelse med hinanden. Man skulde tro, at de, der i Dag udtaler deres Beklagelse over Socialdemokratiets negative Holdning under Krigen, havde været begejstrede over disse Anstrengelser, der blev gjort for at bringe Forbindelse mellem Landene.

Men hvordan tog den konservative Presse paa det herhjemme? Den talte om „Telegrafbud“ Stauning; de konservative Blade indeholdt humoristiske Tegninger, hvor det ærede Medlem Hr. Stauning fremstilledes som et Telegrafbud, der nu skulde gaa Udlandets Ærinde, og de haanede ham paa alle Maader. Og da min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg prøvede paa at skaffe Forbindelse mellem Tyskland og Rusland, ja, saa kan man jo endnu erindre hele den Historie, alt, hvad der larmedes sammen, hvorledes man, da han en Tid blev standset i Haparanda, talte om, at det var ønskeligt, om han blev dér og aldrig kom videre, og da han endelig kom til Rusland, talte man om „Borgbjerg i Kejserslogen“. — Haan, Ringeagt overfor disse Bestræbelser, der dog alle var Udslag af Ønsket om om muligt at faa en Ende paa den frygtelige Krig, der rasede! Da der blev spurgt i England, om det var muligt, at danske Socialdemokrater kunde komme derover, og England nægtede dette, nægtede det, fordi man vidste, at de Socialdemokrater, der kom, vilde prøve at bringe et Samarbejde i Gang mellem Socialdemokrater i alle Lande, da var der Jubel i den konservative Presse herhjemme over, at dette Forsøg mislykkedes.

Naar man har alt dette i Erindring, skulde man ikke tale om, at Socialdemokratiets Principper „led Skibbrud“, men skulde vide, at Socialdemokratiet var i Mindretal i alle Lande, at Magthaverne, de konservative Magthavere, benyttede Midler Mage til dem, der var planlagt her i Landet i 1912 i hvert Fald fra Militærets Side under Ledelse af Forsvarsministeren, hvorefter man blev knægtet og bastet og bundet og var ude af Stand til at røre sig. Hvis det tyske Socialdemokrati havde benyttet sin Magtstilling til at søge at standse Krigen eller svække det tyske Folk, saa vilde det ikke have været ensbetydende med at standse Krigen, men at udlevere Tyskland til Modstanderne, og man skulde dog ikke tro, at man her i Landet vilde have anset det for nogen særlig fortjenstfuld Handling.

Jeg erindrer om, hvorledes den tyske Socialdemokrat Liebknecht gik imod sit Parti og erklærede, at man burde erklære Generalstrejke uden Hensyn til, hvem der saa vilde sejre. Vi saa den Gang, hvorledes man her i Landet erklærede, at Liebknecht var den eneste Socialdemokrat, der var blevet tilbage, og hvorledes man i den konservative Presse berømte og roste ham for hans Principproskab. Hvis man vilde overføre dette til Danmark, hvis Ulykken skulde